

Ifj. Matus István: Isten szeretete és önkinyilatkoztatása a depresszió kezelésében

Matus István dolgozata nagyon fontos területet érint lelkipozástanai szempontból, mivel a legfrissebb felmérések szerint a depresszió súlyosabb vagy kevésbé súlyosabb formái a magyarországi felnőtt népesség közel harmadának életminőségét és kapcsolatait veszélyeztetik.

A téma kibontása során olvasni is élvezetes volt azokat a példákat, melyeket műszaki területről vetett fel István, legyen szó akár a depresszív közegről, a kavitáció fogalmának kibontásáról, vagy a folyami járművek tehetetlenségi erejéről és egy komoly hatásfokkal bíró motor nélkülözhetetlenségéről.

Hasznos és érdekes volt az is, ahogyan újszerű fogalmakkal próbálta lefesteni a szakdolgozat írója Isten gondoskodását (pl. bátor, realista, kreatív, hadvezér), bár egy-egy helyen kissé sántítónak éreztem a megtalált ó- és újszövetségi citált igeszakaszokat. Tetszettek azok a megfogalmazások, amikor összegezte, hogy Isten lényé milyen gazdag jelentéstartalommal bír és hogyan nyilatkozik meg mindez a Biblia lapjain.

Összességében elmondható, hogy a felvetett gondolatok és azok kibontása figyelemre méltó. A „Terápia a Biblia szemszögéből” című fejezet volt a legfontosabb része a dolgozatnak és kilenc oldalnyi terjedelme is megfelelőnek tűnik a 30 oldalból, habár szívesen olvastam volna még többet is minderről.

A dolgozat felépítését jónak találtam, bár elnagyoltnak éreztem (pl. a 2. fejezetet, a 3.7-es pontot stb.) és elmondható, hogy a 30 oldalnyi terjedelem egy ilyen nagy témához mindenképpen azt a veszélyt is magában hordozza, hogy nem sikerül teljesen megragadni egy olyan „szeletet”, amit a gyakorlatban is érdemlegesen lehet vizsgálni.

A felhasznált szakirodalom és kutatómunka volt talán a gyengébb pontja a dolgozatnak. Hiányoltam az utánajárást több helyen is – pl. az elmondás alapján említett báránys kísérletnél vagy az anekdotaszerűen vázolt példánál. Mivel a témában rengeteg hasznos és könnyen fellelhető anyag érhető el, szükséges lett volna átfogóbban vizsgálni és inkább egy konkrét területre helyezni a hangsúlyt vagy nagyobb terjedelmet szánni a dolgozatnak.

A feldolgozás során a stílusban furcsán hatot a többes szám első személyű megfogalmazás – pl. „tekintsük át.... vizsgáljuk meg... foglalkozni fogunk...” stb., amit mindenképpen az E/1. számmal lehetne kiváltani a jövőben.

Mindenképpen fontosnak tartottam volna arra is kitérni, hogyan lehet a gyógyulás felé motiválni egy depresszióban szenvedő embert. Már csak azért is szükséges lett volna ez, mert a szerző maga írta a bevezetőben a következőket: *„Tulajdonképpen a depresszió egy gyógyulást akadályozó betegség, a depressziós embernek pont az a képessége betegszik meg, amely segítené Őt abban, hogy kigyógyuljon.”*

Az OTDK-n való részvételt ezen hibák kijavítása után javasolnám, de ehhez mindenképpen szükséges lesz mennyiségi időt szánni és a szakirodalomban is jobban elmélyülni.

Budapest 2012. november 7.

Horváth Gábor